

להתחייב עליהן משום פגול נותר וטמא.

ואלו הן: **הבשר, והחלב, והסולת** מנחה הבאה עמו [מנחת נסכים⁽⁵⁵⁵⁾], **והיין, והשמן** של מנחת נסכים, **והלחם**, ארבעים לחמי תודה הבאים עמו.

אבל מעילה אין בתודה, מפני שהוא קדשים קלים.

גמרא:

מתני ליה רב הונא לרבה בריה⁽⁵⁵⁶⁾, שנה רב

ואלו הן: **הבשר, והחלב** [אימוריין], **והסולת** של המנחה הבאה עמה, **והיין** נסכי היין, **והשמן** של המנחה. אם הקטיר בחוץ חצי כזית ממין אחד וחצי כזית ממין אחר, חייב. וכן אם אכל חצי כזית פגול נותר וטמא ממין אחד עם חצי כזית פגול נותר וטמא ממין אחר, מצטרפין להתחייב עליהן כרת. וכן אם מעל בחצי פרוטה מאחד מחמשת הדברים וחצי פרוטה משאר הדברים, חייב משום מעילה⁽⁵⁵⁴⁾.

וששה דברים מצטרפין בקרבן תודה,

[כמבואר בהערה 551 בשם המצפה שמואל], והרמב"ם דחה סוגיתנו מפני הסוגיא שם בזבחים.

554. כתבו התוס' [שם], המשנה באה לחדש כמה חידושים.

האחד, כמבואר, שאף כמה מינים מצטרפין. [וכן חייבים על חצי כזית פגול וחצי כזית נותר, כמבואר במשנה הבאה]. ועוד, למעט דם שאין חייבים עליו משום פגול נותר וטמא. [עיי' רש"י בסוגיתנו ברש"י ד"ה א"ל]. ומוסיף התוס' **יום טוב**: אף על פי שהיא משנה מפורשת בפרק ד' דזבחים וסוף פרק ח' דחולין, מכל מקום, כן היא דרך המשנה. ועוד, הא גופא אשמעינן, שחייבים על אכילת פגול [נותר וטמא] על כל החמשה דברים שבעולה, וששה דברים שבתודה.

555. המיוחס לרש"י. כמו שאמרה הגמרא [מנחות צ ב], שמלבד לחמי התודה, מובאת עמו מנחה [מנחת נסכים], כמו בשאר הקרבנות.

556. גירסת השיטה מקובצת.

לענין פגול נותר וטמא ובין לענין מעילה. ואילו התוס' במסקנתם והרמב"ם בפירוש המשנה [מובא בהערה 551] מפרשים לענין פגול נותר וטמא ולענין מעילה [בעולה ולא בתודה]. ומשמע מדברי התוס' **יום טוב** שהרמב"ם בספרו **יד החזקה** מפרש את המשנה בפירוש אחר לגמרי.

וזה לשונו [פרק יא מהלכות מעשה הקרבנות הלכה א"ב]: כל האוכל כזית מבשר העולה, בין לפני זריקת דמה בין לאחר זריקת דמה, לוקה, שנאמר: לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגן תירושך ויצהרך וגומר וכל נדריך אשר תדור. מפי השמועה למדו, שזו אזהרה לאוכל בשר העולה. וחלבה ובשרה וסלתה ושמנה ויין של נסכיה מצטרפין לכזית. וכתב שם הכסף משנה, שמקורו ממשנתנו.

וכתב הברכת הזבח [בזבחים שם], שהרמב"ם מפרש משנתנו, לא לענין מעילה ולא לענין מעלה בחוץ ולא לענין פגול נותר וטמא, אלא להתחייב עליו בלאו של "לא תוכל לאכול".

וגם על דרך זו יוקשה ממשמעות הגמרא לקמן בגמרא שהמשנה מדברת לגבי המעלה בחוץ. ונצטרך לתרץ, שהם סוגיות הפוכות